

Zárszámadás

megyénk természetvédelméről

A Hazafias Népfront Veszprém megyei Bizottságának kezdeményezésére január végén közgyűlést tartottak megyénk természetvédelmi bizottságai. Ezen alkalommal először hívták életre a népfront megyékben — hazánkban elsőnek — a Természetvédelmi Tudományos Munkacsoporthoz.

Veszprém bővelkedik természeti kincsekben, melyek védelme és további megmaradása elsősorban megyénk lakóit, természetbarátaitól függ.

Sajnos, civilizációnk terjeszkedése a mi Bakonyunk és Balaton-felvidékünk értékeit is tizedeli. Mégis — amennyire lehetésség — meg kell menteni mindezeket, mert az elkövetkező századokéknak bennük fognak okolni, hogy nekik nem élvezhetnének egy-egy szép tájjal, nem büszkélkedhetnek ritka növény-, vagy állatfajokkal. Szám az utolsó lehetőséget ragadja meg a népfront, amikor **a szélsőségesen, de teljesen dolgozó természetbarátokat örszorgatja, szervezethez tömöríti.**

A munkacsoporthoz két évi tevékenysége bebizonyította: minden lehetőségét megragadott annak érdekében, hogy tudatosítsa a megyei természetvédelem fontosságát. Ezt tanúsította a legutóbbi közgyűlés is, amely a várpalotai Jó szerszencsű Művelődési Ház dísztermében zajlott le. Mintegy 23-30 aktív tag vett részt a tanácskozásán. Az előzői üdvözlés után a tíkár tartotta meg beszámolóját a munkacsoporthoz működéséről. Feladatának elején kiemelte, hogy az Országos Természetvédelmi Tanács — mint hazánk egyetlen hivatalos természetvédelmi szerve — a munkacsoporthoz elvételre szabályozta a munkacsoporthoz beíratásának feltételeit. Összesen háromszázharminc tagra bázalott termelhet ki a bányászati, működtetés legkésőbb 1970 december 31-ig be kell fejeznie. Az intézkedés hathatósan biztosítja a Hegyestű esücska körül soraköz gyönyörű, bázaloszlopok és orgonák megmaradását. A munkacsoporthoz pedig a népfronti hatáskörében — nyomtatko-

hogy karszavivének eredetét tisztázzák. Geológusaink szembeállnak azzal a felfogással, hogy a Szentbékállá feletti Fekete-hegy tavai nem földberogyások, hanem — eigondolásunk szerint — az egykori kráterekben elhelyezkedő tavak. Botanikusaink gyönyörű színes felvételeket készítettek heggyüdekeink és völgyeink szép, vagy jellegzetes növényeiről.

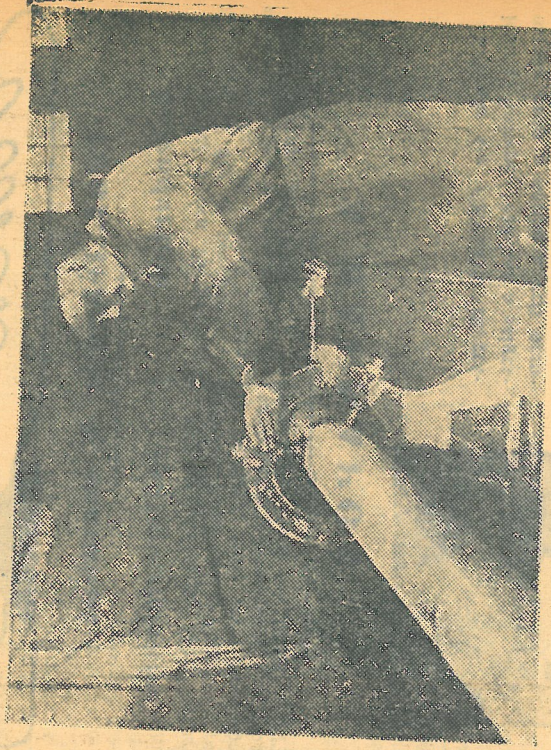
Erdészeink tovább folytatják az öreg és ritka fák, valamint eszterjék lajstromba vételét.

Zoológusaink pedig szorgalmasan gyűjtik a csigákat, és tovarokát, hogy végre valamelyest vázolni tudhassuk megvénk állatvilágát.

A beszámoló elhangzása után számos munkatárs szólalt fel. Majdnem minden elhangzott javaslatot elfogadott a munkacsoporthoz, s azok jegyében folytatta idej munkáját.

Papp Jenő

A HAJÓGYÁRBAN



Készül az 1200 lóerős vontatóhája meghajtó lengelye a Balatonfüredi Hajógyárban. Pakot Sándor kiváló esztorgályos már 20 éve dolgozik ebben az üzembn hasonló munkákön.



Göggök és daru segítségével emelik a hatalmas hajólemezeket az oló alá, ahol méreire vágják. Rédei Gáspár brigádja már övek óta végzi selejmentesen ezt a munkát a Balatonfüredi Hajgyárban.



Nagy Elemér ki tudja hányadik lengelyekapcsoló tárcsát esztorgályozza a Balatonfüredi Hajgyárban. Nevét jó és pontos munkájá tette közismertté az üzembn.

(Fotó: Szabó Ferenc)

„Neonostíják” az Idegenforgalmi Hivatalt

Nemrégiben Veszprémi séta a kirakatok előtt” című cikkükben megírtuk többek között a Megyei Idegenforgalmi Hivatal üzlethelyiségét is, csunya cégtábla miatt.

Most értesítést kaptunk, hogy az Idegenforgalmi Hivatal az új cégtáblához már megrendelte a neonbetűket. Szegényből ékessége lesz tehát a városképek az út mentén. Arról is szól az értesítés, hogy átfestetik a turista-táblát és szakembert bíznak majd a kirakatok rendezésével. Érdekes egy másik hír is, amit ugyancsak a városképek kap-

csolatban hallottunk. A Kossuth-utca torkolatában van a Veszprémi Helyőrségi Klub. Rontja az üzlethelyiség képét, hogy a helyiség kirakati ablakait le vannak festve. A vezetőség most ahhoz igyekszik megszerezni felsőbb szerveknek hozzájárulást, és anyagi segítséget, hogy az emeleti ebédlőt a földszinti helyiségbe telepítsék át. Bőben az esetben a kirakati ablakokra szép függönyt szerelnének, belül pedig a terem egy modern kávéház képét aratná, tehát ugyancsak díszítene a városképet. Kivánjuk, hogy ez a terv sikerüljön.

Két ház tíz év alatt

Emlékei között kutat Mihályka Imre, a kispirti József Attila termelőszövetkezet tagja. Arca hol komorrá, hol derűssé válik. Ha a nagyon régi emlékei között kutat, bizony nincs mi mosolyt csaló gásson az arcára. Huszonhét éves tendeiig mint részesarató fáradozott. Tehát sorsa hasonló volt más szegény emberéhez. De az utolsó évitized jó pótlásnak bizonyult. És erre az utolsó évitizedre emlékszik a legtöbbit — és legszívesebben Imre bácsi. Most is erről beszél. Búszkán mondja: — Tízéves szövetkezeti tag vagyok. — A megalkulás? — Szinte magának teszi fel a kérdést. Újra maga elé idézi, hogyan is történt. Ceruzát fog bütykös ujjai közé és úgy tesz, mintha írna. — Két ló, három tehén. — Ez volt az első fétel, amit beírt-hattott a termelőszövetkezet vagyona-hoz.

— Erdemes megnézni a berendezésüket! — Imre bácsinak látszólag is jól esik a dicséret, de inkább Mihályka néniének szól. hiszen ő lakartja, rendezgeti a szobát, könyhat. Hogy van, az pedig mindkettőjük érdeme. Mind a ketten termelőszövetkezeti tagok. Tavaly 479 munkaeységet teljesítettek. Már nem fiatalok, de a megszerezett munkaeységek száma a fiatalos munkakedvűkről árulkodik.

— Volt olyan esztendő, amikor megvolt a havi 2500 forintos jövedelmünk — emlékszik vissza Imre bácsi. Akkor egyszerre 25 ezer forintot koltítottunk a házra. — A mostani zárszámadás is jó — mondja. — Tizenöt ezer forint új a markunkat. Ennél rosszabbul sose éljünk — összegezte Mihályka Imre.

„Magamnak dolgozom”

Ugye nem sok? — De valószínűleg is. Most közel ötszáz állatot tartunk nyilván. — Hangjából érzeni lehet, hogy örül a fejlődésnek. Ezután kereteken kijelenti: — Amióta termelőszövetkezeten dolgozom, magamnak dolgo-

Levél egy szocialista brigádtaghoz...

Kezdes T. Zoli! TUDJUK, hogy ez a forma, amellyel most sajton keresztül fordulunk feléd, egy kicsit szokatlan számodra. Mégis helyesnek találjuk, hogy mások is okuljanak a történetekből. Február 4-én 50 perces áramhiány miatt leállt az egész Ajkai Üveggyár. Mi, szocialista brigádvezetők kezdeményeztük, hogy a munkatárog végén 50 perccel hosszabbítsuk meg a műszakot, ezzel pótolni tudtuk volna a kiesett munkaidőket. Kezdeményezésünket örömmel fogadták a nem szocialista brigádok is.

Igy is történt. Amikor a hosszabbított munkaidőben már vagy 10 perccel dolgoztunk, Te szó nélkül letetted a szerszámot, ott hagytva brigádatodat, hazamentél. MATTAD az egész brigádunknak abba kellett hagyni a munkát, mert — mint tudod — nálunk egymástól függő folyamatos munka van.

Mondanunk sem kell, hogy helyetted is nagyon szegyelettük magunkat. Mi arra tettünk fogadalmat, hogy példamutatóan dolgozunk, és élünk, s hogy amit vállaltunk, azért mindannyian felelősek vagyunk. Azt is megfogadtuk, hogy aki a brigád határolatait megszegi, azt kiközösítjük a brigádból. Te már négy éve itt dolgozol közöttünk és még soha nem volt panasz a munkádra. Most mégis úgy döntöttünk, hogy ilyen szegény után, ami bennünket ért miattad, kizárunk a brigádból. Mielőtt ezt közöltük volna veled, megtörtént az, amit na-

vor, de nagyon vártunk. Felébredt benned a telktüszmeret és bocsánatot kértél tőlünk, emiert cserben hagyttál bennünket. Öszrintén megmondjuk, nagyon fájt nekünk, hogy négyéves együttlétünk után kell benned csalódnunk. Ez a megbánás azonban azt mutatja, hogy nem volt hiábaváló az a sok nevelés, a veled való törődéssel eltöltött idő. Ugy döntöttünk tehát, hogy nem zárunk ki a brigádból. BÍZUNK benne, hogy ezt a hibádat jóvá fogod tenni és további jó munkáddal bizonyítod be, hogy közöttünk a helyed. Ezt várjuk tőled valamennyien. Baráti üdvözléssel a brigád nevében. M a r e k J ó z s e f szocialista brigádvezető